

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtti
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többzetűri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr.
Nyílt-tér aora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő!

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Gusztáv; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

39. szám.

Brassó, Szombat, április 3-án.

II. évfolyam 1886.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ”

politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap
második évnegyedére.

Lapunk 1886. április elsejével a második év-negyedbe lépén, ezennel új előfizetést hirdetünk. — Eddigi t. előfizetőinket kérjük tisztelettel: sziveskedjenek előfizetéseiket mielőbb megújítani, minthogy lapot csak úgy küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen beérkeztek.

A hazafias cél iránti tekintetből kérjük lapunk szives terjesztését.

Előfizetési árak:

Egy neyvedévre (ápr.—jun.) 1 frt 80 kr.

Félévre (ápr.—szept.) 3 „ 50 „

Három neyvedre (ápr.—decz.) 5 „ 30 „

Az előfizetéseket legcélszerűbben postautalvány-nyal küldendők a „Brassó” kiadóhivatalába.

Kivánatra bárkinek mutatóvanszámmal készségesen szolgálunk.

Mint eddig, úgy ezentul sem fognak kimélni semmi anyagi áldozatot, — csak kérjük a t. közönség b. tömeges előfizetését, mit remél

a „BRASSÓ” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Magyar esperesség a Barcaságon.

Egy évtizedek óta megoldatlanul heverő kérdés kezd aktuális jelleget ölteni, mely, bár felekezeti, de igen közelről érdeklí nemzeti ügyünket.

Brassómegyének van tíz magyar községe. Ezek mindegyikének magyar lakossága tulajdonképpen ág. evangélikus vallású.

Ezen tíz evangélikus magyar egyházközség a dolog természeténél fogva az erdélyi ág. ev. püspökség fenhatósága alá tartozott. Ezen püspökség azonban, minthogy az erdélyrészi evangélikusok, tizenkét egyházközség kivételével, kizárólag szászok, szintén tisztán szász és hivatalos nyelve a német.

Évszázadok óta a magyar evangélikusok a legnagyobb mérvű elnyomatásnak vannak kitéve a szász egyházközség részéről. Az egyházközség a közel huszezer lelket számláló magyar egyházközségeket teljesen kizárta az állami dotációból s egyéb segélyforrásokból. Ösztöndíjak, melyeket a nemes hagyományozók evangélikus vallású ifjaknak hagyományoztak, magyar evangélikusok számára megközelíthetetlenek, azok, mióta fennállnak, következetesen szász ifjaknak adtak — s ennek a

következménye, hogy a különben szegény magyar evangélikus szülők gyermekei a tudományos pályára nem léphetnek, hacsak a más felekezetbeliek segélyét nem veszik igénybe. És tényleg Brassómegye mintegy 18,000 magyar evangélikusa közül egyetlen ügyvéd — Gödri János, Hosszufaluban — vált ki. Ujabban a Bethlen-főiskola részesíti kegyes pártfogásában a magyar evangélikusokat.

A szászok kizárták a magyar papokat a konzisztóriumokból s a magyar községekkel csak az ezek előtt idegen német nyelven érintkeztek. Ez és azon körülmény, hogy a szász konzisztóriumok a magyar egyházközségeknek minden segély iránti kérését következetesen elutasították; hogy a szász főkonzisztórium, dacára a vallás- és közoktatásügyi miniszter meghagyásának, mindeddig vonakodott magyar esperességet felállítani, sőt azt is kijelentette, hogy főhatósága alatt magyar esperesség nem is létesülhet; lehetetlenné tette a további békés viszonyt a szász egyházzal s feltétlen szükségé, elkerülhetetlenné tette az elválást, ami tényleg meg is történt.

A barcasági magyar egyházak tényleg el is váltak a szász esperességtől, illetve püspökségtől.

A főkonzisztórium ugyan már megelőzőleg — néhány évvel ezelőtt — elbocsátotta kebeléből a magyar községeket, melyek azóta, mint a pásztor nélküli nyáj tévelyegtek ideoda. Most azonban ki van mondva a magyar esperesség létesítése, sőt az esperesség már meg is alakult s csak a csatlakozás egyik magyarországi szuperintendenciához van még hátra. —

Az új esperesség ugyan szavazattöbbséggel kimondotta, hogy a tiszai ág. ev. egyházközség-lethez fog fordulni befogadás végett. Ez azonban még függő kérdés, melybe különféle faktorok játszhatnak még közbe. Nemcsak felekezeti, hanem más szempontból is. Eltekintve a felekezeti jellegtől, üdvözljük ezen mozgalmat magyar szempontból. Reánk erdélyrészi magyarokra nem lehet közönyös, vajjon tizen-nyolcz ezer magyar polgártársunk független, magyar egyházakat képez-e, avagy alá van vetve a szász fenhatóságnak.

Nem lehet közönyös, vajjon ez a tizen-nyolcz ezer ember teljesen magyar egyházak által tovább és tovább fejlődik magyar szel-

lemben avagy a nyomás behatása alatt, ha nem is németesedik, de nem is magyarosodik.

A magyar esperesség felállításában mi fontos nemzeti ügyet látunk, melyet a magyarságnak egy szívvel, egy lélekkel kellene felkarolni, mert ez elősegítené magyarságunk tömörülését.

Csak egyet kell fájlalnunk: hogy e hazafias mozgalom sem maradt visszahatás nélkül saját táborunkban; hogy akkor, midőn egyetértésre volna szükség, az egyenletlenség magvát hintjük el önmagunk között. Hogy akkor, midőn a legnagyobb bizalomnak kellene fennállani közöttünk, midőn minden legcsekélyebb erkölcsi támogatás megmérhetetlen értékkel bír s midőn előbb itthon kellene megerősödni, az eszmét megbarátkoztatni és terjesztetni: a nemes ügy személyeskedéssé alacsonyítatik le. — Vajjon nem volna-e jobb vitás kérdéseket itthon, magunk között, békében elintézni, mint elismerésre érdemes, befolyásos személyiségeket a nyilvánosság elé huzolni s ott vádolni?

Kár volt az esperesség felállítását, ezen minden irányu pártfogásra érdemes, hazafias ügyet alkalmul használni személyes bosszu ki-elégítésére.

Muljék el közlünk a harag és egyenletlenség. Ne lássunk minden polgártársunkban ellenséget, sőt az el enségben is tételezzünk fel jó barátot. Ügyünk magyar ügy. Bármint tegyünk is, első sorban mindig magyar szempontból kell azt tekintenünk s ebben versenyezni egymással, hogy ki tegyen többet és jobban. . . .

Magyar ügyünknek nincs ellensége táborunkban. A cél egy, csak az eszközök külön-félék; mindenki a magáét tartja jobbnak. Száz út vezet Rómába; a melyik közelebb és biztosabb, az fog győzni a többiek felett.

Legyen a magyar esperesség is egy ut közös célunkhoz. Legyen tömörítője a magyarságnak; legyen hathatós közege a magyar nemzeti kultúra terjedésének s a hazafiság fejlesztésének néptünkben. Órizzze meg vallása által néptünk erkölcsi életét; legyen erős oszlopa a nép istenben való bizodalmanak.

Egy magyar esperességnek gyönyörű feladata van itt az idegen nemzetiségek között, csak töltse be azokat.

A Barcaságon tehát két esperesség lesz: szász és magyar. A mennyire lehet, ne za-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Husz év múlva.

— Elbeszélés. —
(Folytatás.)

— Maradj hű hozzám, édes Rózsám és várj reám! És ha teheted, ne hadd magára szegény öreg anyámat. Ő szeret téged, ha nem meri is mutatni! Néhány év múlva ismét itt vagyok, akkor mint önálló ember, másként léphetek atyád elé!

Megindultan, könnyezve ölelte keblere a síró leányt, azután elrohant.

A leány zokogva tért vissza a házba. Mikor látja meg újból az ő kedves Matyáskáját? Minő egyhangú lesz élete az ő visszatérteig! Ah! s mily gyenge volt bizalma, hogy atyáik akkor majd engedékenyebbek lesznek! Az ellenségeskedés sokkal inkább gyökerezett meg közöttük. Szegény boldogult anyjától tudta meg az okát.

Mint fiatal emberek, a két testvér a legjobb barátok valának a világon. Békében bírták a folyamán lévő fűrészmalmot, melyet együtt folytattak, a mint atyjukról reájok maradt. Minthogy az idősebb testvér nős volt s a nyugalmas életet szerette, az üzletnek helyszíni részét vette át, míg a fiatalabb a külső teendőket végezte. Tavasszal elutazott a felvidékre, a

fenyveserdőkbe, bevásárlásokat eszközölt, a ledöntött fákat tutajjakká illesztette össze s így leusztatt a afakészletet a malomig. Télen azután eladta az elfűrészelt tönköket és elvágott deszkákat, előnyös szerződéseket kötött az építéssel s műhelyekkel. Ily utazásoknál sokat tanult, a mi az otthon ülő testvér előtt idegen maradt. Látta, hogy más vidékeken az emberek újabb s jövedelmezőbb módon veszik igénybe a természet elemeit, hogy mindinkább kisebb és kisebb mértékben használják gépeik hajtására a vizet s szelet s e helyett a gőzkazánt hívják segítségül. Ezeket a tapasztalatokat szerette volna odahaza is értékesíteni.

Milőn egy napon szép fiatal asszonyt vitt a házhoz, a kit az alvidéken ismert meg s vele egy szép csomó pénzecskét is, melyet a leány gyámja adott át neki az esküvő után, mint atyai örökséget: elhatározott szándéka volt, odahaza is keresztülvinni a tapasztalt újításokat. Egy perczig sem kételkedett, hogy bátyja beelegezését adja e szép tervhez. Nagy bámulatára azonban itt komoly ellenzésre talált.

— Leromboljuk ezt a vízi épületet, — így magyarázta a dolgot a fiatal házasság fivérének. — A viznek megbízhatatlan erejére nincs már szükségünk, mert egy gőzgép sokkal inkább felel meg a célunk. A gép ofy finom és erős deszkákat vág a tönkökből, a mint épen akarjuk, ezenkívül ott van még egy kör-fűrész stb. stb. szóval, be kell látnod, kedves bátyám,

hogy legjobban teszünk, ha ezt a régi lim-lomot halomra hanyjuk és . . .

— Szép üzletünket feladni, mely eddig gazdagon és becsületesen táplált minket, hogy helyette szédelgésekbe és újításokba bocsátkozzunk! — pattogott fel a meglepetett testvér. — Már sokan, a kik elbizakodtak ravaszágukra, belátták, hogy bizony ostobák. De rólam ne mondja azt senki! A víz már ide-oda száz éve hajtja malmunkat, hajtja ezentul is, a mig én élek. —

Az ifjabb testvér alig tudott szóhoz jutni a meglepetéstől, mely annyival nagyobb volt, mert váratlanul jött ezen ellenkezés, mely elkésérítette őt. Különösen sértette őt, hogy bátyja őt ifju neje előtt illetve ily bánásmóddal. Haragja nőttön-nőtt, egyik szó a másikat vonzotta.

Hiába igyekeztek a nők, kiengesztelni, csilitani férjeiket s mielőtt ezek meggondolhatták volna, megesküdtek, hogy jövődében nem élnek közösen és soha egymással egyetlen szót sem váltanak.

És ezen fogadást mindkettő megtartotta már husz év óta! Egy jobb ügyhöz méltó állhatatossággal kerültek egymást s az alkalmat, nehogy szólni kénytelenítsenek egymással, ámbár lakásukat megtartották egymás mellett. A törvényszék felosztotta közöttük a közösen szerzett vagyont. Az idősebb testvér megtartotta a régi malmot, a fiatalabb a neki kijutott pénzzen új malmot épített. (Folytatás következik.)

varja meg az új esperesség a viszonyokhoz mért békés viszonyt. Örizzük a talaj még érdekesebbé tételét. — Az elszakadás nem jelent háborút. Azért béke állhat fenn a különben egy felekezethez tartozó polgártársak között.

Adj a isten, hogy úgy legyen! Az új esperességtől igen sok fog függni ez irányban. Reméljük, hinni szeretjük, hogy a hozzá kötött várakozásnak meg is fog felelni. E reményben ismételten üdvözljük!

Belföld.

A választók. Az 1887-ben megejtendő országgyűlési képviselő-választásoknál szavazati jogukat csak azon választó polgárok fogják gyakorolhatni, kik az ez idei május havában történendő összeírások alkalmával a szavazók névjegyzékébe bejegyeztettek. Minthogy pedig az 1875. évi VI. törvényezikk 1. §-a értelmében a választók névjegyzékébe annak évenkénti kiigazításánál csak azon jogosultak veendő be, kik a megelőző évi egyenes adót, illetőleg a megfelelő adóhátralékot április 15. napjáig bezárolag lefizették: figyelmeztetjük a tisztelt választó közönséget, hogy a most idézett törvény rendelkezéseinek eleget téve, megelőző évi egyenes adóját, illetőleg megfelelő adóhátralékát a f. hó 15-ik napjáig bezárolag lefizetni sehogyan ne mulasztja.

Osztrák-magyar-román szerződési tárgyalások. A különböző formai nehézségek, melyek eddig az osztrák-magyar-román szerződési tárgyalások megkezdését akadályozták, immár megszűnteknek tekinthetők s meg van oldva a legutóbb sokat emlegetett helykérdés is. A mint ugyanis a „Pol. Corr.”-nak Bukarestből jelentik, a román kormány bécsi követét felhatalmazta, hogy a bécsi kabinettel a kereskedelmi szerződés megújítása iránti tárgyalásokat megkezdje.

Külföld.

A keleti kérdés.

Pétervár, márcz. 31. Itt általában attól félnek, hogy Sophiában katasztrófa van készülben. Egy bolgár királyság eszméjét nem fogadják itt rokonszenv nélkül, de azt hiszik, hogy annak megvalósítása Oroszország támogatása nélkül ép oly kevésbé lehetséges, mint az orosz politikának megváltozása mindaddig, míg Sándor fejedelem, a kinek személye ellen itt az elenszenv egyre növekedik, Bulgáriában uralkodni fog. Illetékes helyen úgy vélekednek, hogy elérkezett azon időpont, melyben Oroszországnak erőiesen hozzá kell látnia a rend helyreállításához Bulgáriában. Ujabb bizonyalmakat ez nem idézne elő, mert Anglia megelégednék egyszerű órással, míg Ausztria-Magyarország ezzel sem fog élni és eleve kész Oroszország elhatározására helynyugodni, mivel ellenállásnak lehetősége is ki van zárva. Németország részéről a bolgár fejedelem nem számíthat támogatásra, mert a berlini kormány Oroszország útjába nem fog akadályokat gördíteni.

A belga zavargások.

Mons, márcz. 29. (Este.) 3000 sztrájkoló megtámadta a mariemonti kőszénbányát. A katonaság tüzelt a támadókra, 14 ember megöletett, igen sokan megsebesültek.

Páris, márcz. 30. A rendőrség ma egy Brüsszelből ide küldött nagy csomagot, melyben a „L'Anarchiste” című lap példányai voltak, elkobzott. A rendőrfőnök valamennyi külföldi anarchista szigorú szemlétartását s azok izgató fellépése esetében azonnali kiutasítását rendelte el.

Brüsszel, márcz. 29. éjjel. A sztrájk Monsban általánossá vált; a csapatok Bascoup-Chapelle mellett háromszor támadtak a zendülőkre, kik — két halottat és tíz sebesültet hagyva hátra, megfutottak. Charleroi környékén a parasztlak agyonverték egy fenyegetőző koldust. A csapatok most kizárólag éles töltenyt használnak. A zavargások kitörése óta már száz emberélet esett áldozatul.

Res saxonice

„Yad darázs bujt a Cogalniceano s a „Gazeta” fejébe.” Ezt írta legutóbb a román lapszemle elmés írója. Csak hogy az én kedves Czenkalji kollégám akkor még nem olvasta volt a „Kr. Ztg.” szerdai számát, mert, akkor, hogy „három legyen a táncz” bizonyára odaillesztette volna ezt is és gyönyörű trifoliumot állított volna össze. Ez annál is érdekesebb lett volna, mert hát tricolor-tilos időket élünk, melyért „gyászba borult a nemzet.”

A bizony gyászolnak, — de csak husvétig. Hat hetes udvari gyász. A temetés csendben ment végbe, még meg sem hívtak bennünket.

No, de se baj, csak hogy egyszer eltemették a multnak — sötét árnyait („für welche unsere Ahnen viel Blut vergossen.”)

De mi is van a „Kr. Ztg.” szerdai számában, a miért igen erős darázscsípésre lehet következtetni? Ne légy oly kíváncsi nyájas olvasó; eltávolíthatnád magad is, ha a mult hét eseményeire gondolsz.

Délmagyarországon, a Bánátban, van egy román pénzügyintézet. „Timisiana” az ő becsületes neve Ennek eddig csupán román nyelvű alapszabályai voltak. Most eszébe jutott Tiszának, — honnan is jut ennek annyi az eszébe? — hogy biz’ nem oda Buda! Tessek a tisztelt Timisianának hiteles magyar alapszabályokkal birni. Ha akar, tarthat magának ezen kívül román fordításokat is. De a hiteles példánynak magyarnak kell lennie.

Ez azután „wahrer Magyarisirungs-Wahn.” Persze, hogy az. Igaza is van a Kr.-nek. Minő joggal is kívánhatja a magyar kormány azt Magyarországon, hogy egy hazai pénzügyintézet magyar alapszabályokkal birjon?

Ezt a jogot, ezt az igazságot ő nem tudja fel fogni. Ám jó; lehet, hogy az ő felfogása a helyes. De ezt csak úgy engedjük meg neki, ha bebizonyítja nekünk azt, hogy a párisi magyar egyesület magyarul, a berlini s bukaresti magyar egyesületek is magyarul terjesztették kormányaik — már t. i. az illető államok kormányai elé — jóváhagyás végett alapszabályait. Azt hisszük, sem a francia, sem a német, sem a román kormány nem szentesítette volna a magyar nyelven felterjesztett alapszabályokat, mely nyelvet ők ép úgy értik, mint a Kr. Ztg. az — újságírást!...

Furcsa dolog is az, kérem szépen, magyarosítást látni abban, ha a kormány az állam nyelvén kívánja látni egy nemzetiségi pénzügyintézet alapszabályait! De aztán úgy is találja azt olvasói elé, hogy azok aka-

ratlanul is igazat adnak neki. Ezek az emberek úgy tűnnek nekem, mint egy rossz szakács, ki a főzés mesterségét csak hirből ismeri, de oly izlésesen tud tálalni, hogy az ember akaratlanul is megfellekedezik az étel élvezhetetlen voltáról. Igaz ehhez is művészet kell s azt meg kell adni, hogy édes kollégánk ért ehhez.

Igy például közli, hogy egy román állami tisztviselőt politikai okokból elhelyeztek. De hozzászól azonnal: „oly helyre, hol egyetlen román sem lakik.” Az együgyű szász paraszt fel fog háborodni e borzasztó tettén a kormánynak. Mert felfogása szerint a román nemzetiségi tisztviselő csak románok között lehet. Jól ismeri a Kr. népének e felfogását, nem is mulasztja el soha az ily megjegyzéseket.

Keresi a hatást, mint a színész. Különben színész ő egészen véve. Egy universal-genie. Játsszik minden szerepet, — míg végre — lejátszta magát. Kiábrándító.

Magyar esperesség.

A brassómezei ág. hitv. evangélikus egyházak már hosszabb ideje tanácskoznak egy önálló magyar esperesség felállításának módozatai felett. A mozgalomnak legkisebb részleteibe is be voltunk avatva s ha mindazonáltal eddig ezen fontos nemzeti ügyről egyetlen szóval sem emlékeztünk meg, ennek oka nem az ügy iránti közönyösség, vagy talán tájékozatlanság, hanem — ezt ma már nyíltan bevalljuk — illetékes helyről vett azon felkérés, hogy az ügyről, a míg teljesen megoldva nincs, ne szóljunk, nehogy avatatlanok közbejártása által esetleg meghiusítsák.

Most azonban, hogy épen a mozgalomban tetteleg résztvevők részéről az esperesség megalakulása a helyis általában az erdélyrészi sajtó elkerülésével a budapesti sajtóban szellőztetett, felmentve érezzük magunkat a további elhallgatás kötelezettsége alól.

Ez az oka annak, hogy az ügyről elkésve tudósítunk, miért a t. olvasótól ezek előrebocsátása után szíves elnézést kérünk.

A brassómezei ág. hitv. magyar egyházközsegek kiküldött képviselői márcz. 25-én Brassóban ülést tartván, tényleg kimondották a szász püspökségtől való elszakadásukat s egy magyar külön esperesség felállítását.

Hogy mi indította erre a magyar egyházközseget, azt mindannyian nagyon is jól tudjuk. Azért nem is feszegetjük az okokat e helyen ismételten, hanem szorítkozunk a száraz tudósításra.

A gyűlésen megjelentek az összes egyházak képviselői. Hosszabb vitát csak azon kérdés idézett elő, hogy az új esperesség, mely egyházkerületnek vetessék alá. Végre a kérdés szavazás alá kerülván, a többség kimondotta, hogy a tiszai egyházkerülethez fog folyamodni befogadás végett, minek megtörténte után azonnal megkezdje nevezett egyházkerület főnöksége alatt tényleges működését.

Ezután a választások ejtettek meg, melyeknek eredménye, hogy megválasztottak: esperessé: Török József tatragi lelkész, alesperessé: Mihályi Károly apáczai lelkész; gondnokká: Gödry János ügyvéd; egyházmezei tanácsnokká: Székita Mihály járásbíró, Rombauer Emil főreáliskolai igazgató, Székits Gábor elnöklő főerdész, Moór Gyula és Borcsa Mihály lelkészek. —

Két latin levél a nem-magyar világ (boldog?) korából.

A „Román lapszemle” közlebbi rovatában azt olvassuk, hogy Cogalniceano szerint Erdélyben 1848 előtt a latin nyelv volt az állam nyelve és hogy ezt a románok szerették, mint testvért.

Annyiban igaz ezen állítás, hogy a kormányszéki leiratok rendesen latin szavakkal kezdődtek és végződtek, míg azok szövege egészen magyar volt.

Egyszer bizonyos községhez peres ügyben ilyen szövegű és szigorú tartalmu rendelet érkezvén, a szolgabíró felolvasta azt a helység előjárói és öregei előtt a befejező mondattal együtt, mely mindig így hangzott: In reliquo sacratissima sua Majestas benigne propensa manet. A helység bírja azon kérést intézte a felolvasóhoz, lenne szíves megmondani, mit tesz az, a mi diáknak van írva: Mire a szolgabíró így felelt: Ez azt teszi, hogy tartsa meg keetek a parancsolatot, különben mind egyházig felakasztja keeteket ő Felsége. A megrémült publikum szótlanul távozott s engedelmeskedett.

Mi a latin nyelv szeretetét illeti, szerették biz azt még a szászok is, de csak azért, hogy azon szívek fájdalmát kiönthessék. Egy negyed századdal ezelőtt gyakran siránkoztak konyha latinsággal a Nagy-Szebenben megjelent „Siebenbürgische Quartal-Schrift” című folyóiratban. Egyk ilyen számból ki-jegyeztem volt az alábbi leveleket s most alkalmilag közlöm akkori „signatura temporis” gyanánt — magyar fordításban is — a „Brassó” t. olvasóival, hadd lássák, milyen elégedettek voltak akkoriban a szász urak s miként készítették elő a talajt a magyarokkal való kibékülésre együttes működésre: Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár — Fundația pentru Școală — BCU Cluj Napoca.

Béla Hungarus ex circulo claudiopolitano compatri suo Michaeli Saxoni in circulo cibiniensi.

Quid denique passi sumus et quid in futurum adhuc patiemur propter passus hos armorum, quos passio nobilis principalis genuit et propter cartas illas venatorias, quae tam valde differunt a cartis magnis (exempli gratia privilegio vestro Andreano), quas reges et principes... nobis dederunt. Noli autem desperare dilectissime compater, non si male nunc et olim sic erit! Interea solamen tibi sit, me socium habuisse malorum. Ceterum dilectissime compater non intelligo, cur damnum magnum, quod lupi et consortes nobis fecerunt, mihi nihil, tibi nihil, nobis placere sinamus. Faciamus petitionem ad Gubernium, ut damnum a bestiis privilegiatis nobis illatum reluat. In diaetam vero recuperandum tales legatos cum acerrimis instructionibus mittere debemus, qui omni studio in id incumbant, ut passibus armorum et cartis venatoriis denique cervix frangatur.

Magyarul: Magyar Béla a kolozsvári kerülethől Szász Mihály rokonának a nagyszebeni kerületben. Végre mennyit szenvedtünk mindnyájan és mennyit fogunk még szenvedni a jövőben azon fegyver-levelek miatt, melyeket a hercegi nemes szenvedély szült és ama vadászati jegyek miatt, melyek annyira különböznek a magna cartáktól (például a ti Andreanum-féle kiváltságoktól), melyeket nekünk a királyok és fejedelmek adtak. De ne essél kétségbe kedves atyafi, mert lesz még jó idő s lágy kenyér! Legyen vigasztalásodra, hogy én is osztozom sorsodban. Egyébiránt

szeretett rokon, nem értem, miért tűrjük, mir nichts' dir nichts, a farkasok és társaik által nekünk okozott nagy károkat.

Adjunk be kérvényt a kormányszékhez, hogy a privilegizált vad állatok által okozott kárt térítse meg nekünk. A visszaszerzendő országgyűlésre pedig olyan követeket kell küldnünk kemény utasításokkal, kik minden erejükből azon legyenek, hogy a fegyverlevelek és vadászati jegyeknek nyakát törjék.

Juonicze Moldovean e circulo Coronensi amico suo Michaeli Saxoni in circulo Cibiniensi.

Quoniam tu et Béla Hungarus, uti ex literis vestris in scriptione quartali cognoscere possumus, homines intelligentes estis, qui aliis bonum consilium dare possunt; ita liber sum, mihi consilium bonum a te expetere, in hisce temporibus malis, in quibus non tantum apud nos, nempe apud plebem miseram contribuentem, sed etiam in summis regionibus et locis consilium bonum valde pretiosum et rarum est.

Scriberem etiam Belae Hungaro in re mea, sed pro nunc non optime sto cum eo, quia episcopus noster in consilio regni fulminantem orationem contra Barkóczy et consortes tenuit... mihi vero cum decoratione mea os fartum est.

Magyarul: Moldován János a brassói kerülethől Szász Mihálynak a nagy-szebeni kerületben: Minthogy te és Magyar Béla, mint a „Quartal-Schrift”-ben megjelent leveleitekből látom, értelmes emberek vagytok, kik másoknak jó tanácsot adhattok, bátor vagytok jó tanácsokat kikérni ezen rossz időkben, a melyekben nemcsak nálunk nyomorult, adózó nép között, de

Póttagokká: Oertel János, Masznyik Gyula és Fejér Gyula lelkészek, valamint Sipos János, Bunna Sándor és Magyar István; jegyzővé: Deák Sándor segédlelkész.

Most már csak sok szerencsét a működéshez!

Vidéki élet.

Hosszúfalu, 1886, márcz. 28.

— Helyreigazításul. —

Az itteni ev. ref. leányegyház f. év. január 23-án saját pénztára gyarapítására táncestet rendezett s az ezen alkalommal felülfizető nemesszöv. pártolóknak a „Székely Nemzet” 30-ik és a „Brassó” 31-ik számában mondott nyilvános köszönetet. Sajnálatra alattirt presbyterium csak későn jött nyomára annak, hogy a felülfizetők eredeti névsorából a tudósítónak kiadott másolatból két név tévedésből kimaradt volt, minél fogva ezekről a nevezett lapokban említés nem is történt.

Sokkal többre becsüljük humánus és hazafiúi czélukért áldozni kész közönségünket, semhogy valaki nevét a jöltévők közül tudva kihagynók. Kedves köteletségünknek tartjuk tehát tiszteletes Borcsa Mihály urnak, ki 1 frttal és brassai Zsigmond Áron urnak, ki 40 krral volt szíves a felülfizetésekhez járulni, a nyilvánosság előtt hálás köszönetet mondani.

Bizonyos kellemetlen hírek alkalmából két dologról kell még itt megemlékeznünk. Egyik az, hogy szintén pótlólag nyilvánosságra hozzuk azon tisztelt egyének neveit, kik beszovaló lelkészünk beköszöntésekor egy közös ebéd alkalmával az egyház javára adakoztak s bár adományaik az egyh. jkv. 51-ik lapján „Kegyadományok” czimén beszámoltattak, a hálás elismerés akkor csak a jelen volt szűkebb körben nyert kifejezést és nyilvánosság elé csak Ütő Ferencz egyh. tag neve hozatott, ki míg körünkben lesz, évenként 10 frt fizetésre kötelezte magát s ezt most 1885-re befizetvén, ezért presbyteriumunk f. év. febr. 18-iki gyűlésén, a fennebbi táncestet jóvedelmének elszámolásával kapcsolatban, nyilvános köszönetet határozott. — A többi szíves adakozók nevei és adományai ezek: Fekete József, Domoko István, Lukács Károly, Gáspár Pál, Szöcs András, Veres Sándor és Zsigmond Áron 1—1 frttal; Ütő Ferencz 2 frttal, összesen 9 frttal szíveskedtek szegény egyházunk segélyezéséhez járulni eme közös ebéd alkalmával, sőt még a jövőre is tettek ígéreteket. Fogadják érte az ellenséges elemek közt, léteért küzdve, elszórtan élő szegény egyház nevében, e helyen is őszinte hálánkat elismerésünk kifejezését!

A másik ügy, melyet a fennebbiekkal kapcsolatban, a szállongó hírekkel szemben nyilvánosságra kell hoznunk, az említett táncestet alkalmával szükségessé vált költségek részletezése. Az hallszik ugyanis, hogy presbyteriumunk az elszámolásnál a rendezőbizottság pénzkészlet tagjaival szemben a tiszta jóvedelem rovására elnéző lett volna; nevezetesen, hogy tetemes fuvarozási költségeket hagyott jóvá, melyek elkerülhetők lettek volna. A méltatlan váddal szemben, — ha csakugyan saját keblünkben is vannak ellenségeink, — álljanak itt a presbyterium által elfogadott beszámolás adatai részletezve.

Zenére kiadott 30 frt, teremért 15 frt, meghívók nyomdai költsége 6 frt, engedély díja és bélyeg

a legmagasabb körökben és helyeken is, a jó tanács és ritka...

Írnék Magyar Bélának is ügyemben, de jelenleg nem állok vele a legjobb lábon, mert püspökünk a bírodalmi tanácsban döngő beszédet tartott Barkóczy és társai ellen. Nekem pedig az adományozott dekorációval a szájamat betömték.

R.

Apróságok.

A jó ajánlás következményei.

Egger, a párisi Sorbonne nemrég elhunyt tanára, híres volt keserű humoráról, a melytől különösen a vizsgára készülőket rettegtek.

— Ön az, kit nekem olyan melegen ajánlottak? — kérdé egyszer egy tanítványától.

— Csakugyan én vagyok uram.

— Helyes. Gondom lesz rá, hogy alkalma legyen tudományát bemutatni.

Olyan gondallal examinálta, hogy a szegény fiu csakugyan megbukott.

— Uj divatu koldulás.

Pasteur találmányának köszönhető. Néhány nap óta a párisi távolabb eső városokban ilyen módon kéri az alamizsnát:

„Kérek egy kis alamizsnát, az irgalom nevében. Veszett kutya harapott meg, Pasteurhoz akarok utazni.”

Képzeltető, mennyire siet mindenki az alamizsna-adással. Szívesen küldi a „Beteget” Pasteurhoz, hogy tovább legyen tőle.

kérvényre 1 frt 50 kr, posta-bélyegekre a szétküldésnél 2 frt 50 kr, zenészek számára borért 1 frt 80 kr, 2 drb fáklya 1 frt, cotilion ordokért 17 frt 10 kr. Szotyori egyháznak a presbyterium határozatából a rendezés körül tett szolgálatiért 5 frt, melyből 2 frtot az egyház javára visszaajánlott, mi a felülfizetésekbe számoltatott be. Összesen tehát 79 frt 90 kr.

Ezek szerint a kiadásokban fuvarra épen semmi sem számítottatott fel s ha valaki épen erősen akar gáncsolni valót keresni, azt csak is a cotilion-ordokért tehetné, melyekre a dekorum kedvéért kellett a bizottságnak költenie, nehogy mellőzvé, épen ezáltal vonja magára a rosszalást, mert hát az igények itt sokfélék. De sem a rendezőket, sem a presbyteriumot — a sok lótas-futás és fáradságért hála fejében — önzési szándékkal vádolni, vagy erre czélzó híreket ilyen helyen, a hol a nemzetiségi elszigeteltség mellett még a velünk egy nyelvet beszélők türelmetlensége is fenyeget, könnyelműen szólni ereszteni nem szabad.

Magyarosy Ferencz, Fekete József, Veres Sándor, egyh. gond. presb. elnök. egyh. pénztárnok. egyh. jegyző.

Irodalom.

Uj helyi lap. Városunk hirlapirodalma ismét szaporodott egy vállalatlalt „Der Siebenbürgische Volksfreund. Ein Sonntagsblatt für Stadt und Land” czimen Herfurth Ferencz tanár szerkesztésében és kiadásában egy iv terjedelmű, nagybárá közgazdasági érdekek foglalkozó hetilap indult meg.

Első száma április 1-jével jelent meg változatos tartalommal. Az első szám után egy lapról ítéletet mondani nagyon nehéz volna. Nem is teszszük. Fenn tartjuk magunknak későbbre, hogy az uj vállalat felett beható véleményt mondjunk. A mi az első számot illeti, elég változatos, csakhoggy épen a közgazdasággal foglalkozik legkevésbé. Van benne két illusztráció is, még pedig elég csinosak. Az uj lap előfizetési ára negyedévenként 60 kr, a mi elég jutányos. Hinni akarjuk, hogy e lap tüzetesen fog majd foglalkozni a közgazdasági és lokális bajokkal s mint ilyen a helyzet javításában tevékeny részt veend.

Nagyon természetesen fogja találni mindenki, hogy — a míg működését nem látjuk — kissé tartózkodó állásfoglalunk vele szemben elfoglalni. Ez azonban nem gátol abban, hogy a jónak reményében üdvözöljük.

Egy jóakaró tanácsot azonban már az első számnál ne vegyen tőlünk zokon. — Kár, hogy ez a lap is azzal a jelleggel bír, mintha kizárólag a városi és vidéki szász közönségnek iratnék. Ily lapoknak nem volna szabad nemzetiségi jelleggel bírniok s mi meg vagyunk győződve, hogy szerkesztője nem is czélzta ezt. — Azonban ezt a gondolatot fogja az első szám élén álló költemény első sora minden elfogulatlan olvasóban felkelteni, mert ott ez áll: Grüss Gott Euch alle, Stammelbrüder.

Kerülje ezt a szerkesztő, tegye lapját a közgazdaságunk iránt érdeklődő minden nemzetiségű lakosság lapjává s lapja bizonyára sokat fog nyerni! Ezen jóakaró tanácsunkat az első számnál!

Helyi és vidéki hírek.

Püspöki látogatás. Teljesen megbízható forrásból értesülünk, hogy főtisztelét Szász Domokos ref. püspök ur a jövő hét vége felé városunkat, illetőleg a ref. egyházközséget látogatásával tiszteli meg. Ő méltósága — ha valami közbe nem jő — jövő vasárnapon a helybeli ref. templomban szónoklatot is fog tartani. — Azt hisszük, városunk magyarsága már eleve örvideni fog a magas vendég látogatásának. A megérkezés idejéről még idejekorán fogjuk értesíteni a t. közönséget, hogy illő fogadtatásról lehessen gondoskodni.

Színház. Csőtörtőkön Costa „Egy krajczár” czimű darabja adatott Rémay ur jutalomjátékául. A rendesen nagyobb számban összegyűlt közönséget bizonyára a jutalmazandó maga vonzhatta ismeretes jóízű játékaival a színházba, mert maga a darab oly érdek — és értéktelen, hogy semmiféle jóakaró összjáték sem képes azt mulatságossá tenni s inkább a közönség elidegenítésére mint a színház látogatási kedv fokozására való. — Jövő héten, kedden, a bécsi városi színház egyik kiváló tagja, Albrecht, kezdi hat előadásra tervezett vendég szereplését Dumas „A kaméliás hölgy” czimű darabjában. Ma szombaton, Ferryberg F. jutalomjátékául Berla mulatságos énekes bohózata „In sains” kerül előadásra.

A városi tanács figyelmébe. A városi és vidéki közönség igen megbotránkozott azon, hogy pénteken, hetivásár napján, mikor városunk utcái kocikkal teltek, kezdik kövezni a nagy utcát, ezen legnagyobb forgalomnak örvidő utcánkat. Valóban különös eljárás is ez. Épen pénteki napon kezdeni kövezést s ez által az egész forgalmat akadályozni! Bizony a város deficitje semmivel sem emelkedett volna, ha a kövezést egy nappal később kezdték volna el. Ajánljuk ezt a t. tanács szíves figyelmébe.

A miniszterelnök arczképe jótékony czélra. A magyarországi tanítók árvaházának egyesülete küldött segileg felkérte a miniszterelnököt, hogy engedje meg Benczár által festett arczképének a tanítók árvaháza

javára leendő sokszorosítását. A miniszterelnök kijelentette, hogy a maga részéről készséggel adja meg az engedélyt, ha Szeged város mint tulajdonos és a festő művész szintén beleegyeznek. Szeged város tanácsa a sokszorosítást már megengedte.

Egy bank titkárának öngyilkossága. Triesztből sürgönyzik: A „Banca popolare Triestina” titkárát, Padoa Viktort tegnap este a „Jaeger”-ben agyonlőve találták. Hátrahagyott leveleiben ártatlannak mondja magát a sikksasztásban, de elismeri, hogy a revizionál könnyelmű volt, miáltal a visszaélés lehetővé vált. Padoa széles körökben ismerték s öngyilkossága általános feltűnést kelt. Már tegnap éjjel 37,000 frtnyi hiányt fődöztek föl, de a vizsgálat még nincs egészen befejezve.

105 éves asszony Busiczka Francziska, a petrozsényi tanítónak, Fekete Józsefnek nagyanyja s még most is ép erőben van.

Nagy istenáldás. Nagy Mihályné debreczeni lakos, foglalkozásra nézve kofaasszony, három gyermeket szült: mind a három fiu s mind a három egészséges, mind a makk.

Légszeszrobbanás. Hamburgból jelentik, hogy a Kielerstrasse egy két emeletes házában légszeszrobbanás volt, mely nagy pusztításokat vitt véghez. Egyes szobák falai bedőltek, egy cselédeány azonnal halva maradt, két egyén pedig súlyosan megsebesült.

50.000 forint főnyeremény és még 4787 további nyereménnyel van a Kincsem-sorsjáték ellátva miáltal ritka nyeremény-kialítás nyújtatik. Azon körülmény folytán, hogy az összes nyeremények azonnal a hnzás után már e hó 24-én a magyar lovaregylet által kifizettetnek, a Kincsem-sorsjegyek igen kedveltek és keresettek, miért is t. olvasóink becses figyelmét ezen sorsjátékra ezennel felhívjuk.

— A „Pesti Hirlap,” mely ujév óta „Kertészeti Ujság” és „Gazdasági Ujság” czimű (szerdai és pénteki) heti mellékklappal bővítette amugy is leggazdagabb tartalmát. Nincs is ma tartalmasabb, kedveltebb s olvasottabb lap, mint a „Pesti Hirlap,” melyben a legjelebb publicisták mellett a legkitűnőbb szépirodalmi erők s legkedveltebb humoristáink dolgoznak. E jelesen szerkesztett lap ára, mely naponként 16 oldalt tartalmaz s már fölívágva, igen csinos nyomdai kiállításban jut az olvasó kezei közé — egy hóra csak 1 frt 20 kr — negyedévre 3 frt 50 kr., mely a kiadóhivatalnak (Budapest, Légrády-testvérek, nádor-utca 7. szám.) küldendő, s az előfizetés bármely naptól kezdhető. Levelezőlapon kifejezett óhaj-a mutatóvány számokat is küld a kiadóhivatal nyolcz napig ingyen és bérmentve.

Az erdélyrészi földhitelintézet alapszabály-tervezetét tér szűke miatt csak jövőre adhatjuk.

Törvényszéki csarnok. A brassói királyi törvényszéknél 1886. évi április 3-án tartandó nyilvános polgári üléshzn előadatik: Székely Károlyné szül. Csorlai Júlának, Csorlai János és társai ellen végrendelet érvénytelenítése iránti pere.

Ingatlanok bírói árverezése.

Uj-Tohán község irodájában 1886. április 8-án délelőtt 9 órakor Surdu Juonnak ingatlanai fog-nak árvereztetni 96 frt kikiáltási ár mellett; az árverést a zernesti kir. járásbíróság fogatosítja.

Ó-Tohán község irodájában április 9-én Majerufiu Josifnak ingatlanai árvereztetnek el; kikiáltási ár 68 frt; az árverést a zernesti kir. járásbíróság fogatosítja.

Bácsfalu község házában ápril 15-én d. e. 9 órakor Gyerkó István és neje Annának ingatlanai 46 frt kikiáltási ár mellett; a hosszúfalusi kir. járásbíróság fogatosítja.

Rozsnyó község házában ápril 20-án d. e. 9 órakor Tikán Anna és társának ingatlanai 207 frt kikiáltási ár mellett; bírósági kiküldött Borsos Zsigmond k. bír. végrehajtó.

Közgazdaság.

Brassói piaci jelentés.

Április 2-ikáról.

— Zikéli Henrik jelentése. —

Buza, legszebb 6 frt 50 — 6 frt 80 kr, Rozs, 3 frt 70 — 3 frt 90 kr. Kukoricza erdélyi 3 frt 50 kr, romániai 3 frt 30 kr; Árpa, 2 frt 30 — 2 frt 60 kr; zab 2 frt — 2 frt 20 kr, bab 3 frt 30 kr. kendermag 4 frt; fekete borsó 5 frt; lencse 6 frt — 7 frt 50 kr; lenmag 10 frt hektoliterenként.

A szarvasmarhák árai változatlanok, felhajtattott mintegy 600 darab, de a kereslet igen gyenge volt.

Kövér libák páronként 5—7 frt, soványok 4 frt; kacskák hiányzottak; tyukok 80 kr — 1 frt 40 kr; pulykák hiányzottak. Bárány párja 3—5 frt; marhahus 36 kr, borjúhús 30—36 kr, disznóhús 36 kr kilonként. A vásár erősen volt látogatva.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 411./1880. t.lkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kőhalmi királyi járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy katzai Müller János végrehajtónak ismeretlen tartózkodású Boér Juon és Kabás Juon végrehajtást szenvedők elleni 65 forint tökévelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a kőhalmi kir. járásbírósa területén lévő, Katza községben és határán fekvő, a katzai 34. számú telekkönyvben A + 196, 197, 2934, 3160/1, 6122, 9350, 9767/425, 10202, 10306/99, 12163/2, 12940, 16470, 16500. helyrajzi számok alatt foglalt egész ingatlanokra 277 forintban megállapított kikiáltási árban, valamint a katzai 510. számú t.lk.-jkb. A + 356, 357. hrj. sz. alatt foglalt egész ingatlanra 163 forintban ezen megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi május hó 20-ik napján délelőtt 9 órakor Katza község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX-ik törvény-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni

Kőhalom, 1886, február 26-án.

A kir. járásbírósa mint t.lkvi. hatóságtól.

Vén András,
kir. albiró.

(126) 1—1

Kölcsön

6% és 5%-ra.

Minden önjogu személy, kinek önfentartására állandó jövedelmei vannak, u. m.: háztulajdonos, gazda, bérlet, iparos, kereskedő, hivatalnok, stb. kaphat közbenjöttöm útján egy fővárosi hitelszövetkezettől 100 frttól 1000 frtig 50 hó alatt postautalvány útján visszafizetendő 6 százalékos személy-hitelkölcsönt. Minden 100 frt kölcsönösszeg havi 2 frt betéttel törleszthető. (127) 1 10

5%-os bank-kölcsön

közvetített földbirtokra 400 frttól kezdve egy millióig, 17 évre 5%, 25 évre 1 1/2% töketörlesztéssel. Községi kölcsön 40 évre 1 1/6% töketörlesztéssel. Jó anyagból épített városi bérházakra 25 évre 2 1/2% töketörlesztéssel. Házkölcsön az előírt becslési költség előre leteendő

Földbirtoknál a kataszteri birtoknyelvben kitüntetett évi tisztajövedelem 12-szeres összege kölcsönkép adatik. — Nagyobb töketörlesztés bármikor teljesíthető.

Ügynökök tisztességes provízió mellett működésre felkérnek.

Levelekre csak 30 kr. levélbélyegben leendő beküldése mellett adatik válasz.

Pollák János

bizományi és ügynöki irodája,
Budapest, VII. csömöri-út 37. sz. I. em

Alkalmi bevásárlás

KOVÁSZNAI és KERESZTESY

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-TERMÉKBEN
Brassó, főté.

A raktári készlet egy részét tartalmazó női divat-ruhakelmék, ugymint: beige, loden, feulec, cachimirok, mosó creton, satinok, flanellek és posztók, ugyszintén esőköpenyek és felsők a közeledő

tavaszi évadra

bel- és külföldre tett nagy megrendeléseink következtében és helyiségünk kis kerete miatt igen előnyös áron adatnak el.

(79) 12—

„BUREAU CONCORDIA” (88) 6—6

hatóságilag engedélyezett, foglalkozást közvetítő és cselédszerzési intézet
BRASSÓBAN, főpiacz 326. sz. alatt, a városkapitányság mellett.

Az alázattal alólírotnak van szerencsése a t. cz. közönségnek illetéjesen jelenteni. miszerint én egy már érezhetővé vált szükségleten segített, az itteni főpiaczon egy közvetítő üzletet nyitottam, és különös megtiszteltetésnek fogom tartani, ha becses megbízásaival felkerestetném a szerencsémnek tartandom azokat mindenkor készséggel és a legpontosabban végrehajtani.

Mindazon tisztelt szolgálatadók és szolgálatot keresők, kik a fenti czimemhez fordulni hajlandók, meggyőződhetnek arról, hogy főttörévésem oda irányul, lelkiismeretes, igazságos és gyors eljárás által tisztelt megbízóimat kielégíteni és hogy üzletemnek kiterjedtséget s jó hírnevet szerezzek.

A t. cz. közönség becses megbízását elvárva, maradok tisztelettel

Töpfner Frigyes.

„Pietät” temetkezési intézet

Brassó, nagy-utca 549. sz. a.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy Brassóban, nagy-utca, Reich-féle házban, a tehénpiaczal szemben egy dusan berendezett

temetkezési intézetet

nyitottam, a hol is teljes raktárt tartok minden gyászszelvényekből, koszorúk- s a legjobb gyártmányu ércz- és fakoporsókból, melyeket elsőrendű gyárosoktól vásárolván, a legjutányosabban szolgálhatok.

Teljes temetések (gyászszekerek stb.) nálam megrendelhetők.

A legpontosabb szolgálat és jutányosság mellett, remélem a n. érd. közönség becses bizalmát és pártfogását megnyerni.

Teljes tisztelettel

KÖHLER CH.

(113) 2—3

Mindenféle ruha- és kalapdíszek legújabb divat szerint.

Laskai Árpád

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó virág-sor, 325. sz. a.)

ajánlja a t. cz. közönségnek a

tavaszi és nyári évadra

ujjonnan berendezett üzletét, ugymint: Divatszövetekben, fekete és színes cachimirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, kesztyűk stb. a legjutányosabb árak mellett.

Felső és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készítenek.

Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben.

Raktár szalon- és futószönyegekben.

Nagy választék férfi divatszövetekben.

Huzás április hó 24-én!

Kincsem 1 ft 11 sorsjegy 10 ft
Sorsjegy 1 csak 10 ft

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. 4788 pénzneremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, vaczi-utca 6. sz.

Sorsjegyek kaphatók a „Brassó” kiadóhivatalában.

fennálló badalmazott (64) 2—4

A 87 év óta cs. kir. szaktakár- és pokróczgyár

ezelőtt LICHTENAUER ötvöge s fiai szaktakár- és pokróczgyár

szaktakár- és pokróczgyár

190 etm. hosszú, 130 etm. széles, elpusztíthatatlan minőségben, sőt alappal, élénk színyűvel, darabonként 1 ft. 60 kr. csomagolással

Lótakarókat

Továbbá eladunk a míg a készlet tart, zsemlyeszínű lótakarókat

2 méter hosszú és körülbelül 1 1/2 méter széles, egy hatszoros kékvörös vagy feketevörös színyűvel, elpusztíthatatlan minőségben, darabja 2 ft. 50 kr. csomagolással

Legtöbb 10 darab vásárlásánál 1 darab ingyen, vagy a vételár 10%-a elengedtetik.

Szállítás utánvétellel. Nem tetsző áru visszavetítik.

Csak a tömeges gyártás és az óriási fogyasztás teszi lehetővé, hogy ezen lótakarókat ezen sokatlan nagyszámú és e kitűnő minőségben s ilyen rendkívül olcsó áron adhatjuk. — Köszönő-levelek százai betekinthetők nálunk.

A cím jól megfigyeltendő:

Pferde-Decken-Fabriks-Haupt-Niederlage
Wien, I. Rothernstrasse 14.